

[Busch-Jensen.]

skrevne Forbrydelsesbegreber. Ja vel, det kan vi tale om. Hvis den højtærede Minister kan gaa med til, at denne nye § 16 ikke gennemføres i Stedet for den gældende § 16, men føjes til den gældende § 16, saa at dens øvrige Indhold bliver bestaaende, som en Tydeliggørelse af visse Forhold, saa tror jeg, at jeg kan være med; men Forslaget gaar ud paa noget helt andet, nemlig paa at begrænse Anvendelsen af § 16, og saa vidt jeg kan se i dette Øjeblik, er det noget, jeg ikke kan være med til.

Den højtærede Minister foreholdt mig, hvad jeg mente om alle de urimeligt strenge Domme, der er afsagt over Brandvagter, og spurgte, om jeg mente, at Brandvagtstjenesten var en grov Forbrydelse. Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg, naar jeg skal svare paa det Spørgsmaal, kan støtte mig til det Domsmateriale, som er offentliggjort i „Juristen“, det findes paa Side 45 og 46. Forholdet var det, at da man begyndte paa disse Sager, kunde man efter Sagens Natur ikke kende i Enkeltheder, hvad alle de mere eller mindre bevæbnede Brandvagter havde været beskæftiget med, man maatte prøve sig frem og se med de Erfaringer og Kundskaber, man erhvervede sig, at komme til det rigtige Resultat. Man kan ikke skære alle Brandvagter over een Kam og komme og forestille dem for mig og sige til mig: Synes du, det er grove Forbrydere? Brandvagterne er nemlig forskellige. Der er Brandvagter, som er dømt med Rette, og der er Brandvagter, som er frifundet med Rette. Der findes paa Side 45 Domme, som har idømt Brandvagter 1 Aars Fængsel under Hensyn til, at de har været bevæbnede — det vil altsaa sige, at de, om Lejlighed bød sig, skulde skyde paa danske Medborgere —, og der er Domme, som har frifundet Brandvagter. Maa jeg bede om den højtærede Formands Tilladelse til at nævne nogle faa Eksempler. En er frifundet, fordi han fratraadte uden at være kommet paa Vagttjeneste; en er frifundet, fordi han ikke var bevæbnet, men tilsaa Brandmateriel; den næste er frifundet, fordi han ikke var bevæbnet, men tilsaa Materiel. Altsaa, der er gaaet individuelt frem, men at der er rejst Tiltale mod de Folk er efter min Mening ikke noget at bebrejde Anklagemyndigheden, for det ligger i den danske Retsplejes Væsen, at Sagerne faar deres hele Oplysning for Domsmandsretten, det er først dér, at Dokumentation kommer frem for, at den og den Brandmand har været bevæbnet og skullet skyde paa Folk, den og den har ikke været det, og han kan

saa behandles som almindelig civil Lønarbejder.

Jeg vil sige en lille Ting til noget, som blev bemærket af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp. Jeg forstaaer godt, at man ikke er stemt for at gennemføre Dødsstraf her i Landet. Vi har nøje diskuteret de Grunde igennem, der førte til, at vi gjorde det. Jeg vil nævne en Ting til, som er en ganske praktisk Betragtning. Mig forekommer det at være helt hen i Vejret, at der, hvis der om 5 Aar, 6 Aar, jeg ved ikke hvornaar, skulde komme lignende Uroligheder her i Landet, skulde sidde i Straffeanstalterne en Serie af professionelle Mordere, som var parat til at skyde paa os alle sammen, og som en eller anden bevæbnet Bande kan tage ud og bruge imod os. Det tør jeg ikke udsætte det danske Samfund for.

Endelig rettede det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i Gaar en Bemærkning til mig vedrørende det, jeg tidligere har sagt om Strafferammernes Stregthed. Det er et Spørgsmaal, som tidligere er fremdraget over for mig af det ærede Medlem Hr. Rytter i det andet høje Ting. Jeg har svaret paa det — det findes i Landstingstidende for 31. Oktober, Sp. 30 —, og jeg maa, da Tiden er kort, foreløbig henholde mig til, hvad jeg dér har sagt.

Hjermind: Den højtærede Justitsminister syntes, at det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen havde været for haard ved Professor Hurwitz og andre, der havde kritiseret den gældende Lov, og den højtærede Justitsminister sammenlignede det ærede Medlem Hr. Busch-Jensens Svar til disse Angribere med Kampen mod Vejrmøller. Dér synes jeg jo nok, at den højtærede Justitsminister er haardere ved Professor Hurwitz og andre gennem denne Sammenligning. Den højtærede Justitsminister var ogsaa haard ved det sagkyndige Udvalg, der har forberedt denne Revision, ved sine Bemærkninger til mig angaaende de Løsladelser, der skal finde Sted.

Jeg synes ikke, den højtærede Justitsminister kan argumentere paa den Maade, at han fremhæver dette juridiske Udvalgs Betænkning som noget ypperligt og udmærket og grundigt, og naar man saa fremfører det samme Udvalgs Tal, Virkningerne af dets Arbejde, for Ministeren, saa siger den højtærede Minister, at han tror ikke paa disse Tal. Jeg kan — for at bruge det samme Udtryk som den højtærede Minister — dokumentere disse Tal. Det foreligger jo ganske klart og tydeligt paa Side 36 i Ud-